

Lenwatynib

Lenwatynib (Lenvima®, Kispilyx®) jest lekiem stosowanym w terapii celowanej. Jest stosowany w leczeniu niektórych rodzajów nowotworów nerki, tarczycy i wątroby.

Czym jest lenwatynib (Lenvima®, Kispilyx®)?

Lenwatynib jest stosowany w leczeniu:

- raka brodawkowatego lub pęcherzykowego tarczycy, który nie poddaje się już kontroli przez leczenie jodem radioaktywnym,
- raka nerki zwanego rakiem nerkowokomórkowym, który rozprzestrzenił się poza nerkę,
- niektórych zaawansowanych pierwotnych raków wątroby.

Może być także wykorzystywany w leczeniu innych nowotworów, np. raka macicy, w ramach badań klinicznych.

Podane tutaj informacje najlepiej czytać w połączeniu z naszymi ogólnymi informacjami o rodzaju nowotworu, na który cierpi dana osoba.

Lenwatynib należy do grupy leków do terapii celowanej nazywanych inhibitorami angiogenezy. Zapobiegają one wytwarzaniu nowych naczyń krwionośnych przez komórki nowotworowe. Lek ten jest również inhibitorem wzrostu komórek rakowych, tj. blokuje sygnały w komórkach rakowych, które wywołują ich wzrost.

Zanim pacjent wyrazi zgode na leczenie, lekarz objaśni jego przebieg oraz związane z nim możliwe skutki uboczne.

Sposób podawania lenwatynibu

Lenwatynib jest podawany w postaci kapsułek, więc można go przyjmować w domu. Lenwatynib można przyjmować sam lub w skojarzeniu z innymi lekami do terapii celowanej.

Podczas leczenia pacjent odbywa zazwyczaj wizyty u onkologa, pielęgniarki onkologicznej lub specjalistycznej oraz farmaceuty specjalisty. W niniejszej broszurze osoby te nazywamy odpowiednio: lekarzem, pielęgniarką lub farmaceutą.

Podczas leczenia regularnie bada się krew pacjenta. Dzięki temu lekarz może sprawdzić poziom różnych komórek krwi (morfologia krwi) w organizmie pacjenta, jak też kontrolować funkcjonowanie jego wątroby i nerek.

Lenwatynib może też obniżać poziom substancji zwanych elektrolitami we krwi, w tym potasu, magnezu i wapnia. Aby sprawdzać poziom elektrolitów, od pacjenta regularnie pobiera się próbki krwi.

Przyjmowanie lenwatynibu w kapsułkach

Kapsułki z lenwatynibem należy przyjmować raz dziennie, z jedzeniem lub bez jedzenia.

Tabletki połyka się w całości, popijając szklanką wody. Nie należy ich żuć, otwierać ani miażdżyć. Tabletki trzeba przyjmować codziennie o tej samej porze. Jeśli połknięcie kapsułki sprawia trudność, należy porozmawiać o tym z lekarzem lub farmaceutą.

Jeśli pacjent zapomni przyjąć kapsułki z lenwatynibem, a do następnej dawki pozostało więcej niż 12 godzin, należy je przyjąć jak najszybciej. Jeśli do następnej dawki pozostało mniej niż 12 godzin, nie należy przyjmować pominiętej dawki. Zamiast tego należy wziąć następną dawkę w normalnym czasie następnego dnia. Nigdy nie należy przyjmować podwójnej dawki leku.

Pacjent nie powinien prosić nikogo o otwarcie dla niego kapsułek, ponieważ może to narazić poproszoną o to osobę na szkodliwy dla niej kontakt z lekiem. Jeśli ktoś inny musi otworzyć za pacjenta kapsułki, powinien to zrobić w rękawiczkach.

Inne kwestie dotyczące kapsułek, o których należy pamiętać:

- Po przyjęciu kapsułek należy umyć ręce.
- Leki te należy przechowywać w oryginalnym opakowaniu i w temperaturze pokojowej, z dala od źródeł ciepła i bezpośredniego działania promieni słonecznych.
- Tabletki należy przechowywać w bezpiecznym miejscu, poza zasięgiem dzieci.
- Jeśli od razu po połknięciu kapsułki pacjent zwymiotował, powinien skontaktować się ze szpitalem. W takiej sytuacji nie należy przyjmować dodatkowej dawki.
- Jeśli leczenie zostało przerwane, należy zwrócić nieużyte kapsułki farmaceutce.

Przebieg leczenia

Pielęgniarka, farmaceuta lub lekarz omawia z pacjentem plan leczenia. Zazwyczaj przyjmuje się lenwatynib tak długo, jak lek działa i jak skutki uboczne są możliwe do kontrolowania. Nie należy przerywać jego stosowania bez konsultacji z lekarzem.

Jeśli występują uciążliwe dla pacjenta skutki uboczne, lekarz może zasugerować przerwanie leczenia na krótki czas lub zmniejszenie dawki leku.

Skutki uboczne

Opisujemy tutaj najczęściej występujące skutki uboczne leczenia. Niniejsza broszura przedstawia również niektóre rzadziej występujące skutki uboczne.

U danego pacjenta mogą wystąpić niektóre z opisanych tutaj skutków ubocznych, jednak mało prawdopodobne jest, że wystąpią u niego one wszystkie. Jeśli dana osoba przyjmuje także inne leki przeciwnowotworowe, może odczuwać skutki uboczne, które nie zostały tutaj omówione. O zaobserwowanych skutkach ubocznych należy zawsze poinformować lekarza, pielęgniarkę lub farmaceutę.

Lekarz może przepisać leki, które pomogą ograniczyć niektóre ze skutków ubocznych. Należy przyjmować leki ściśle według zaleceń pielęgniarki lub farmaceuty. Dzięki temu jest bardziej prawdopodobne, że będą skuteczne. Informacji na temat łagodzenia skutków ubocznych udziela pielęgniarka. Większość skutków ubocznych zaczyna ustępować po zakończeniu leczenia.

Poważne i zagrażające życiu skutki uboczne

Niektóre metody leczenia nowotworów mogą mieć poważne skutki uboczne. W rzadkich przypadkach mogą one stanowić zagrożenie dla życia. Onkolog lub pielęgniarka może wyjaśnić ryzyko wystąpienia takich skutków ubocznych u danej osoby.

Kontakt ze szpitalem

Pielęgniarka przekaże numery telefonów do szpitala. W razie złego samopoczucia lub chęci uzyskania porady można zadzwonić pod podane numery o dowolnej porze dnia i nocy. Należy zapisać te numery w telefonie lub trzymać je w bezpiecznym miejscu.

Więcej informacji

Nie możemy wymienić wszystkich możliwych skutków ubocznych tego leczenia. Istnieją pewne rzadko występujące skutki uboczne, które nie zostały tutaj przedstawione. Szczegółowe informacje można znaleźć w [elektronicznym Kompendium Leków \(eMC\)](#).

Częste skutki uboczne przyjmowania lenwatynibu

Uczucie zmęczenia

Pacjent może doświadczać uczucia zmęczenia lub mieć problemy ze snem. Nie należy się śpieszyć i powinno się planować dni tak, aby mieć czas na odpoczynek. Źródłem energii mogą być niezbyt forsowne ćwiczenia fizyczne, takie jak krótkie spacerunki. W razie odczuwania senności nie należy prowadzić pojazdów ani obsługiwać maszyn.

Nudności

W razie wystąpienia u pacjenta nudności lekarz może przepisać leki przeciwwymiotne. Leki te zapobiegają wymiotom w trakcie leczenia lub pozwalają je kontrolować. Należy je przyjmować ściśle według zaleceń pielęgniarki lub farmaceuty. Łatwiej jest zapobiegać nudnościom niż je leczyć.

W przypadku nudności należy często pić płyny małymi łykami i regularnie spożywać niewielkie porcje jedzenia. Ważne jest, aby przyjmować wystarczającą ilość płynów. Jeśli pacjent w dalszym ciągu odczuwa nudności lub wymiotuje częściej niż raz na 24 godziny, należy jak najszybciej skontaktować się ze szpitalem. Jego personel udzieli porad w tym zakresie. Lekarz lub pielęgniarka może przepisać inny lek przeciwwymiotny, który będzie skuteczniejszy dla danego pacjenta.

Lenwatynib może także wywoływać niestrawność. Jeśli pojawią się takie objawy, należy zgłosić to lekarzowi lub pielęgniarce.

Biegunka

Przyjmowanie opisanych tutaj leków może wywoływać biegunkę. Biegunka oznacza wydalanie większej niż zwykle ilości stolca (kału) lub oddawanie wodnistych albo luźnych stolców. Jeśli pacjent ma stomię, może ona być bardziej aktywna niż zwykle.

Jeśli pacjent ma biegunkę, powinien:

- pić co najmniej 2 litry (3½ pinty) płynów każdego dnia,
- unikać alkoholu, kofeiny, produktów mlecznych oraz produktów spożywczych o dużej zawartości tłuszczu lub błonnika,
- poprosić personel szpitalny o poradę.

Zaparcia

Opisana tutaj metoda leczenia może wywoływać zaparcia. Zaparcie oznacza niemożność oddawania stolca tak często, jak zwykle. Czynność ta może być trudna lub bolesna. Oto kilka rad, które mogą pomóc:

- Należy pić co najmniej 2 litry (3½ pinty) płynów dziennie.
- Należy jeść produkty spożywcze zawierające duże ilości błonnika, takie jak owoce, warzywa i chleb pełnoziarnisty.
- Należy regularnie wykonywać niezbyt forsowne ćwiczenia fizyczne, takie jak krótkie spacerunki.

W przypadku zaparcia należy poprosić personel szpitalny o poradę. Aby pomóc, lekarz może przepisać środki przeczyszczające.

Bolące jama ustna i gardło

Przyjmowanie opisanego tutaj leku może wywołać ból jamy ustnej i gardła. Pacjent może też doświadczać owrzodzeń jamy ustnej. Może to spowodować zwiększoną podatność na infekcje jamy ustnej lub gardła. Zęby lub protezy należy myć miękką szczoteczką rano i wieczorem oraz po posiłkach.

W razie bólu jamy ustnej lub gardła należy:

- powiedzieć o tym pielęgniarce lub lekarzowi – mogą oni zalecić płyn do płukania jamy ustnej lub odpowiednie leki,
- pić dużo płynów,
- unikać alkoholu, tytoniu i pokarmów, które mogą podrażniać jamę ustną.

Lenwatinib może również wywoływać suchość ust. Pomóc może regularne picie małymi łykami wody lub ssanie kostek lodu albo lodów wodnych bez cukru.

Zaburzenia smaku

Pacjent może odczuwać gorzki lub metaliczny posmak w ustach. Pomocne w takiej sytuacji może okazać się ssanie cukierków bez cukru. Niektóre rodzaje jedzenia mogą wydawać się bez smaku lub smakować inaczej. Należy próbować różnych potraw, aby znaleźć takie, które smakują najlepiej. Zaburzenia smaku ustępują zazwyczaj po zakończeniu leczenia. Pielęgniarka może udzielić pacjentowi więcej porad w tym zakresie.

Brak apetytu

Leczenie tym lekiem może mieć wpływ na apetyt. Nie trzeba się martwić utratą apetytu trwającą jeden lub dwa dni. Jeśli jednak apetyt nie wróci po kilku dniach lub pacjent chudnie, należy powiedzieć o tym pielęgniarce lub dietetykowi. Mogą oni udzielić porad w tym zakresie, np. zalecić pacjentowi przyjmowanie suplementów diety lub napojów albo zasugerować zmianę diety lub zwyczajów żywieniowych.

Zmiany ciśnienia tętniczego

Lenwatinib może podwyższać ciśnienie krwi. Niektórzy muszą przyjmować tabletki w celu kontrolowania ciśnienia. Lenwatinib może również powodować obniżenie ciśnienia krwi, ale zdarza się to rzadziej.

Pielęgniarka regularnie sprawdza ciśnienie krwi pacjenta.

Bóle głowy

Opisana tutaj terapia może powodować bóle głowy. W przypadku wystąpienia bólu głowy należy poinformować o tym lekarza. Może on podać środki przeciwbólowe.

Zmiany skórne

Opisane tu leczenie może wpłynąć na skórę. Może także wywołać swędzącą wysypkę. Lekarz lub pielęgniarka poinformuje, jakich zmian można się spodziewać. Jeśli skóra pacjenta jest wysuszona, powinien on używać codziennie nieperfumowanego kremu nawilżającego. U niektórych osób może wystąpić w pewnych miejscach zgrubienie skóry.

Wszelkie zmiany skórne lub pogorszenie się ich stanu należy zawsze zgłaszać lekarzowi lub pielęgniarce. Udzielią oni porady i mogą przepisać odpowiednie kremy lub leki.

Bolesne i zaczerwienione dłonie i podeszwy stóp

Pacjent może mieć obolałe i zaczerwienione dłonie i podeszwy stóp. Skóra w tych miejscach może również zacząć się łuszczyć. Taki stan nazywa się erytrodyzestezją dłoniowo-podeszwową lub zespołem dłoniowo-podeszwowym. Dolegliwości znikają zwykle po zakończeniu leczenia.

Jeśli pojawią się jakiegokolwiek zmiany na dłoniach lub stopach, należy zgłosić je lekarzowi lub pielęgniarce. Mogą oni udzielić porady i przepisać odpowiednie kremy, aby zmniejszyć objawy. Pomocne będzie:

- utrzymywanie niskiej temperatury dłoni i stóp,
- regularne nawilżanie dłoni i stóp,
- nienoszenie obciskających skarpet, butów i rękawiczek.

Ból mięśni, stawów lub pleców

Podczas leczenia można odczuwać ból mięśni, stawów lub pleców. Jeżeli to się dzieje, należy zgłosić ten fakt lekarzowi, który może przepisać środki przeciwbólowe. Należy poinformować lekarza, jeśli ból nie ustąpi.

Zbieranie się płynów

Kostki i nogi pacjenta mogą puchnąć z powodu nagromadzenia się płynów. W razie zauważenia u siebie tych objawów należy powiadomić o tym pielęgniarkę lub lekarza. Mogą oni przepisać leki, które pomogą przy tej dolegliwości.

Sinienie i krwawienie

Opisane tutaj leczenie może prowadzić do zmniejszenia liczby płytek krwi. Płytki krwi to komórki, które biorą udział w krzepnięciu krwi. Należy skonsultować się z lekarzem, jeśli z nieznannej przyczyny pojawiły się siniaki lub krwawienie. Mamy tu na myśli np.:

- krwawienie z nosa,
- krwawienie z dziąseł,
- niewielkie czerwone lub fioletowe plamki na skórze, które mogą przypominać wysypkę.

Niektóre osoby mogą potrzebować dodatkowych płytek krwi. Ich podanie nazywane jest transfuzją lub przetoczeniem płytek krwi.

Lenwatinib może czasami powodować inne rodzaje krwawienia, które mogą być poważne. Należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem, dzwoniąc pod otrzymany numer telefonu, jeśli u pacjenta wystąpi którykolwiek z poniższych objawów:

- czarny lub zabarwiony krwią stolec,
- krwiste wymioty lub kaszel,
- wymioty, które wyglądają jak fusy kawy.

Ryzyko infekcji

Opisany tutaj lek może zmniejszyć liczbę krwinek białych. Komórki te zwalczają infekcje. Jeśli liczba krwinek białych jest niska, pacjent jest bardziej podatny na infekcje. Niski poziom krwinek białych to tzw. neutropenia.

W przypadku wystąpienia infekcji należy jak najszybciej przystąpić do jej leczenia. Należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem, dzwoniąc pod otrzymany całodobowy numer telefonu w przypadku, gdy:

- temperatura ciała pacjenta przekroczyła 37,5°C (99,5°F),
- pacjent nagle poczuł się źle, nawet mając prawidłową temperaturę ciała,
- u pacjenta pojawiły się objawy infekcji.

Objawy infekcji to między innymi:

- dreszcze,
- ból gardła,
- kaszel,
- biegunka,
- potrzeba częstego oddawania moczu.

Ważne jest, aby postępować zgodnie z wszelkimi zaleceniami zespołu onkologicznego.

Wpływ na tarczycę

Lenwatinib może czasami powodować mniejszą aktywność tarczycy. Lekarz będzie kontrolował pracę tarczycy za pomocą regularnych badań krwi. Możliwe objawy zmian dotyczących tarczycy to między innymi:

- zmęczenie lub trudności z koncentracją,
- depresja,
- przyrost masy ciała,
- zaparcia,
- uczucie zimna,
- suchość skóry i włosów.

Należy powiadomić lekarza w razie zauważenia u siebie któregokolwiek z tych objawów. Zmiany w tarczycy można leczyć środkami farmakologicznymi. Zmiany te ustępują po zakończeniu leczenia.

Jeśli pacjent miał usuniętą tarczycę, konieczna może być zmiana dawki tabletek zastępujących hormony tarczycy.

Zmiany w funkcjonowaniu nerek i wątroby

Opisane tutaj leczenie może wpłynąć na sposób funkcjonowania wątroby i nerek. Przed leczeniem i w jego trakcie przeprowadza się badania krwi, aby sprawdzić, jak funkcjonują wątroba i nerki.

Podczas tego leczenia przebadany zostaje również mocz pacjenta pod kątem obecności białka.

Wypadanie włosów

Można zauważyć przerzedzenie się włosów. Mamy więcej informacji dotyczących radzenia sobie z utratą włosów.

Zmiany w głosie

Można zauważyć zmiany w swoim głosie. Jeśli pojawią się takie objawy, należy zgłosić to lekarzowi lub pielęgniарce.

Rzadziej występujące skutki uboczne lenwatynibu

Ból brzucha

Jeśli u pacjenta pojawi się nagły, ostry ból brzucha, należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem. Rzadko lenwatynib może spowodować rozdarcie (perforację) w brzuchu lub jelicie. Inne objawy to wymioty krwią lub krew w stolcu.

Lenwatynib może również powodować obrzęk pęcherzyka żółciowego lub trzustki. Może to również powodować ból brzucha. Jeśli wystąpią takie objawy, należy skontaktować się ze szpitalem.

Wpływ na funkcjonowanie serca

Leczenie opisanym tutaj lekiem może mieć wpływ na serce. Pacjent będzie poddawany badaniom w celu sprawdzenia pracy jego serca. Takie badania są przeprowadzane przed leczeniem, podczas niego oraz po jego zakończeniu. Jeśli badania wykażą zmiany w sercu lub wystąpią u pacjenta objawy problemów z sercem, można je leczyć za pomocą tabletek.

Należy niezwłocznie skontaktować się z lekarzem pod numerem całodobowym podanym przez szpital w razie wystąpienia któregośkolwiek z poniższych objawów w trakcie leczenia lub po jego zakończeniu:

- ból lub ucisk w klatce piersiowej,
- duszności,
- zawroty głowy,
- zmiany tętna.

Takie objawy mogą być także wynikiem innych chorób, ale ważne jest, aby zgłosić się na badanie do lekarza. Jeśli nie można połączyć się z lekarzem, **należy zadzwonić pod numer 111, pod którym można uzyskać** pilną poradę w ramach NHS.

Ryzyko wystąpienia zakrzepu

Choroba nowotworowa zwiększa ryzyko wystąpienia zakrzepu. Lenwatynib również może zwiększyć to ryzyko. Objawy zakrzepu to między innymi:

- pulsujący ból, zaczerwienienie lub opuchlizna nogi albo ramienia,
- nagły atak duszności lub kaszlu,
- ostry ból w klatce piersiowej, który może pogarszać się, gdy pacjent kaszle lub bierze głęboki wdech.

Jeśli u pacjenta wystąpi którykolwiek z wyżej wymienionych objawów, powinien natychmiast skontaktować się ze szpitalem, dzwoniąc pod otrzymany całodobowy numer telefonu. Jeśli nie można połączyć się z lekarzem, należy zadzwonić pod numer **111**, pod którym można uzyskać **pilną poradę w ramach NHS**.

Zakrzepy są groźne, jednak lekarz może przepisać leki rozrzedzające krew (antykoagulanty). Lekarz lub pielęgniarka może udzielić więcej informacji na ten temat.

Można obniżyć ryzyko powstania zakrzepu poprzez:

- utrzymywanie aktywności fizycznej podczas terapii,
- picie dużej ilości płynów, szczególnie wody.

W celu zapobieżenia zakrzepom podaje się czasem antykoagulanty.

Podwyższone ryzyko udaru mózgu

Lenwatynib może zwiększyć ryzyko miniudaru lub udaru mózgu. Takie przypadki zdarzają się jednak rzadko. Należy natychmiast skontaktować się z lekarzem, jeśli pacjent zauważy u siebie lub inna osoba zauważy u niego którykolwiek z poniższych objawów:

- uczucie dezorientacji,
- trudności z mówieniem,
- opadanie twarzy,
- drętwienie lub słabość po jednej stronie ciała.

Wpływ na układ nerwowy

W rzadkich przypadkach przyjmowanie lenwatynibu może wpływać na układ nerwowy. W przypadku wystąpienia bólów głowy, zmian w widzeniu, dezorientacji lub napadów padaczkowych należy niezwłocznie skontaktować się z lekarzem.

Przetoka

W rzadkich przypadkach lenwatynib może spowodować powstanie przetoki. Przetoka to nieprawidłowy otwór łączący dwie lub więcej części ciała. Może to być w obszarze ciała, w którym pacjent miał operację lub radioterapię.

Inne informacje

Inne leki

Niektóre leki mogą wpływać na działanie opisaną tutaj terapii lub być dla pacjenta szkodliwe w trakcie jej stosowania. Należy zawsze powiedzieć onkologowi o wszystkich lekarstwach, które pacjent przyjmuje lub planuje przyjmować, w tym:

- lekach przepisanych przez lekarza,
- lekach kupowanych bez recepty w aptece lub innym sklepie,
- witaminach, lekach ziołowych i uzupełniających formach leczenia.

Należy poinformować innych lekarzy, farmaceutów i dentystów, którzy przepisują lub podają pacjentowi leki, że przyjmuje on terapię przeciwnowotworową opisaną w tej broszurze.

Na stronie [elektronicznego Kompendium Leków \(eMC\)](#) można znaleźć więcej informacji na temat tej terapii.

Szczepienia

Szczepienia mogą zmniejszyć ryzyko wystąpienia niektórych zakażeń. Lekarz lub pielęgniarka może porozmawiać z pacjentem o szczepieniach.

Lekarze zazwyczaj zalecają, aby osoby cierpiące na nowotwór zaszczepiły się przeciwko grypie i [koronawirusowi \(Covid-19\)](#). Są to szczepionki inaktywowane, które mogą pomóc w zmniejszeniu ryzyka zakażenia. Osoby z osłabionym układem odpornościowym mogą je otrzymać, ponieważ nie są to szczepionki żywe.

Jeśli układ odpornościowy jest słaby, należy unikać szczepionek żywych. Jest to spowodowane tym, że mogą one wywołać złe samopoczucie. Szczepionki żywe zawierają bardzo słabą wersję choroby, przeciwko której są podawane. Więcej informacji na temat szczepionek żywych i inaktywowanych może udzielić lekarz onkolog lub lekarz pierwszego kontaktu.

Antykoncepcja

W trakcie leczenia należy powstrzymać się od stosunków seksualnych, których celem jest poczęcie dziecka. Leki chemioterapeutyczne mogą uszkodzić rozwijający się płód. Ważne jest, aby podczas leczenia i przez jakiś czas po jego zakończeniu stosować antykoncepcję. Nie wiadomo, czy lenwatynib nie obniża skuteczności tabletek antykoncepcyjnych, dlatego pacjent lub jego partnerzy seksualni powinni stosować także barierowe metody zapobiegania ciąży (np. prezerwatywy).

Lekarz, pielęgniarka lub farmaceuta może udzielić więcej informacji na ten temat.

Płodność

Niektóre leki przeciwnowotworowe mogą wpływać na możliwość [zajścia w ciążę](#) lub [zapłodnienia](#). W razie zaniepokojenia tym faktem należy porozmawiać o tym z lekarzem przed rozpoczęciem leczenia.

Karmienie piersią

Zaleca się, aby nie karmić piersią podczas opisanej tutaj terapii oraz przez pewien czas po jej zakończeniu. Jest to spowodowane faktem, iż leki mogą przedostać się do organizmu dziecka z mlekiem matki.

Lekarz lub pielęgniarka może udzielić więcej informacji na ten temat.

Leczenie z przyczyn nienowotworowych i leczenie stomatologiczne

W razie potrzeby uzyskania pomocy lekarskiej z powodów niezwiązanych z nowotworem należy zawsze poinformować lekarzy i pielęgniarki, że jest się objętym leczeniem przeciwnowotworowym. Należy podać dane kontaktowe onkologa prowadzącego, aby personel medyczny mógł się z nim skonsultować.

Jeśli potrzebne jest leczenie dentystyczne, należy porozmawiać z onkologiem lub pielęgniarką. Zawsze należy poinformować stomatologa o przyjmowanym leczeniu przeciwnowotworowym.

Nasze materiały

Bibliografia

Na stronie elektronicznego kompendium leków (electronic Medicines Compendium, eMC) można pobrać ulotkę informacyjną dla pacjentów (Patient Information Leaflet, PIL), aby uzyskać bardziej szczegółowe informacje. Ulotka ta wymienia wszystkie znane skutki uboczne.

Redakcja

Nasza broszura informacyjna została napisana, przejrzana oraz zredagowana przez zespół Cancer Information Development organizacji Macmillan Cancer Support. Jej treść skonsultowano również ze specjalistami w dziedzinie medycyny oraz osobami chorymi na nowotwór.

Naszym informacjom na temat nowotworów przyznano znak jakości PIF TICK. Został on stworzony przez Patient Information Forum i gwarantuje, że spełniliśmy 10 kryteriów tej organizacji w zakresie wiarygodności prezentowanych informacji na temat zdrowia.

Właściwa opieka i wsparcie dla pacjentów

Jeżeli pacjent ma nowotwór i nie mówi po angielsku, może się obawiać, że to wpłynie na jego leczenie i opiekę. Zespół opieki zdrowotnej powinien jednak zaoferować każdemu pacjentowi poziom opieki i wsparcia oraz informacje, które spełniają jego potrzeby.

Wiemy, że czasami ludzie mogą doświadczać dodatkowych trudności, próbując uzyskać właściwe wsparcie. Na przykład jeśli ktoś pracuje zawodowo lub ma rodzinę, może być mu trudno znaleźć czas, aby zgłaszać się na wizyty w szpitalu. Może także martwić się o pieniądze i koszty dojazdu. Wszystko to może wywoływać stres i można nie wiedzieć, jak sobie z tym poradzić.

Pomoc jest jednak dostępna. Nasza telefoniczna linia wsparcia może zaoferować w języku pacjenta poradę dotyczącą takiej sytuacji. Można porozmawiać z pielęgniarkami, doradcami finansowymi, doradcami zajmującymi się świadczeniami społecznymi czy pracą zawodową. Osobom z nowotworami oferujemy także dotacje od fundacji Macmillan. Są to jednorazowe kwoty pieniędzy, które można przeznaczyć na takie wydatki, jak parking szpitalny, przejazdy, opiekę nad dziećmi czy rachunki za ogrzewanie.

Możliwość rozmowy z organizacją Macmillan w swoim języku ojczystym

Można zadzwonić do organizacji Macmillan pod bezpłatny numer 0808 808 00 00 i porozmawiać z nami w swoim języku ojczystym za pośrednictwem tłumacza. Pacjent może porozmawiać z nami o swoich obawach i kwestiach medycznych. Po uzyskaniu połączenia telefonicznego wystarczy powiedzieć po angielsku nazwę swojego języka. Nasza infolinia jest czynna 7 dni w tygodniu w godzinach od 8:00 do 20:00.

Redakcja tekstu: 1 lutego 2022 r. | Następna planowana redakcja tekstu: 1 sierpnia 2025 r.

© Macmillan Cancer Support 2022 – organizacja charytatywna zarejestrowana w Anglii i Walii (261017), Szkocji (SC039907) oraz na Wyspie Man (604), działająca także w Irlandii Północnej. Spółka z odpowiedzialnością ograniczoną do wysokości gwarancji, zarejestrowana w Anglii i Walii pod numerem 2400969. Numer rejestracyjny spółki na Wyspie Man: 4694F. Adres siedziby: 89 Albert Embankment, London, SE1 7UQ. Numer VAT: 668265007

Dokładamy wszelkich starań, aby przekazywane przez nas informacje były dokładne i aktualne, jednak nie mogą one zastąpić specjalistycznej porady lekarskiej udzielonej konkretnemu pacjentowi. W zakresie dopuszczonym przez prawo organizacja Macmillan nie ponosi odpowiedzialności w związku z wykorzystaniem informacji zawartych w niniejszej publikacji, informacji od osób trzecich ani informacji zawartych na podanych stronach internetowych lub do których przedstawiono odnośniki.

